

Arrest

nr. 70 761 van 28 november 2011
in de zaak RvV X / II

In zake: X

Gekozen woonplaats: X

tegen:

de Belgische staat, vertegenwoordigd door de staatssecretaris voor Migratie- en asielbeleid.

DE WND. VOORZITTER VAN DE IIde KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X, die verklaart van Russische nationaliteit te zijn, op 29 september 2011 heeft ingediend om de schorsing van de tenuitvoerlegging en de nietigverklaring te vorderen van de beslissing van de gemachtigde van de staatssecretaris voor Migratie- en asielbeleid van 14 juni 2011 waarbij de aanvraag om machtiging tot verblijf op basis van artikel 9ter van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen onontvankelijk verklaard wordt, aan de verzoekende partij ter kennis gebracht op 31 augustus 2011.

Gezien titel I *bis*, hoofdstuk 2, afdeling IV, onderafdeling 2, van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien de nota met opmerkingen en het administratief dossier.

Gelet op de beschikking van 25 oktober 2011, waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 22 november 2011.

Gehoord het verslag van rechter in vreemdelingenzaken A. DE SMET.

Gehoord de opmerkingen van de verzoekende partij, bijgestaan door advocaat A. HAEGEMAN *loco* advocaat K. BLOMME en van advocaat D. VAN DER BEKEN, die *loco* advocaat C. DECORDIER verschijnt voor de verwerende partij.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. Nuttige feiten ter beoordeling van de zaak

Verzoeker die verklaart van Russische nationaliteit te zijn, komt op 19 januari 2011 België binnen en dient een asielaanvraag in op dezelfde datum.

Op 16 mei 2011 dient verzoeker een aanvraag in om machtiging tot verblijf op grond van artikel 9ter van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen (hierna: de vreemdelingenwet). Op 9 juni 2011 dient verzoeker een aanvulling in.

Op 14 juni 2011 neemt de gemachtigde van de staatssecretaris voor Migratie- en asielbeleid de beslissing waarbij deze aanvraag onontvankelijk wordt verklaard. Dit is de bestreden beslissing:

“Onder verwijzing naar de aanvraag om machtiging tot verblijf die per aangetekend schrijven van 17.05.2011 bij onze diensten werd ingediend :

A., M. (R.R: 087102751587)

geboren te (...) op (...)

+ echtgenote A., M. (R.R: 090042763684)

Geboren op (...)

+ minderjarig kind A., A. (geboren op (...))

Nationaliteit: Rusland (Federatie van)

Adres: (...)

in toepassing van artikel 9ter van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen, zoals vervangen door Artikel 187 van de wet van 29 december 2010 houdende diverse bepalingen deel ik u mee dat dit verzoek onontvankelijk is.

Reden(en):

Artikel 9ter - § 3 3° - van de wet van 15 december 1980 zoals vervangen door Art 187 van de wet van 29 december 2010 houdende diverse bepalingen; het standaard medisch getuigschrift beantwoordt niet aan de voorwaarden voorzien in § 1, vierde lid.

Uit artikel 9ter §1, 4^e lid en artikel 9ter §3, 3° volgt de verplichting, op straffe van onontvankelijkheid de drie medische gegevens, m.n. de ziekte, haar graad van ernst en de noodzakelijk geachte behandeling, in de aanvraag mee te delen, onder de vorm van medisch getuigschrift. Het standaard medisch getuigschrift dd 14.05.2011 toont geen enkele uitspraak omtrent de graad van ernst van de ziekte. Aldus is de aanvraag onontvankelijk.

(...).”

Op 19 juli 2011 neemt de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen de beslissing tot weigering van de vluchtelingenstatus en tot weigering van de subsidiaire beschermingsstatus. Verzoeker dient een beroep in tegen deze beslissing dat gekend is onder het rolnummer 77 619.

2. Over de ontvankelijkheid

De verwerende partij werpt een exceptie van onontvankelijkheid op van de vordering tot schorsing omdat verzoeker geen ernstig middel aanvoert en niet aantoot op basis van concrete gegevens een moeilijk te herstellen ernstig nadeel te zullen ondervinden bij de tenuitvoerlegging van de bestreden beslissing. Uit hetgeen hierna volgt, zal blijken dat het beroep tot nietigverklaring wordt ingewilligd. Het is bijgevolg niet vereist deze exceptie te beantwoorden.

3. Onderzoek van het beroep

3.1 Verzoeker voert een eerste middel aan dat luidt als volgt:

“EERSTE MIDDEL

Schending van art. 8 EVRM.

Schending van art. 9 TER Vreemdelingenwet 15 december 1980

Schending rechten van verdediging.

Schending van het redelijkheids- en zorgvuldigheidsbeginsel en de beginselen van behoorlijk bestuur.

In de bestreden beslissing wordt ten onrechte beweerd dat de aanvraag onontvankelijk zou zijn omdat het standaard medisch getuigschrift geen uitspraak vertoont omtrent de graad van ernst van de ziekte.

Deze argumentatie is niet correct in die zin dat in het verzoekschrift wordt vermeld:

“De aard en de ernst van de aandoening wordt expliciet beschreven in het modelgetuigschrift met verwijzing naar meer gedetailleerde stukken bijgevoegd, zo o.m. de verslagen cardiologie met echocardiografie en CT aorta.”.

Dat op het standaard medisch getuigschrift er verwezen wordt naar bijlagen.

Onder B/ Diagnose - gedetailleerde beschrijving van de aard en de ernst van de aandoeningen op basis waarvan de aanvraag om machtiging tot verblijf op grond van artikel 9 ter wordt ingediend, wordt vermeld:

“linker ventriëlhypertrofie - systeloïde arteriële hypertensie - aortaklep 1-2/4 cfr. verslagen cardiologie met echocardiografie en CT aorta”.

In bijlage werden dan drie medische verslagen gevoegd waarin een gedetailleerde beschrijving wordt gegeven van de aard en de ernst van de aandoeningen waar verzoeker aan lijdt.

Het redelijks- en zorgvuldigheidsbeginsel evenals de beginselen van behoorlijk bestuur vereisen dat er niet tot in het oneindige formaliteitseisen worden gesteld, en als er in het standaard medisch getuigschrift verwezen wordt naar bijlagen, dan alleszins deze bijlagen op hun inhoud worden gecontroleerd.

Door de verwijzing in het standaard medisch getuigschrift naar bijlagen gaan deze bijlagen ahw. deel uitmaken van dit getuigschrift, waar ze één en ondeelbaar mee verworden.

De argumentatie als zou er geen uitspraak zijn gedaan over aard en ernst van de ziekte is dan ook niet correct.

Verwerende partij kon er zich niet zomaar mee vergenoegen zonder enig bijkomend onderzoek van de bijlagen te stellen dat er niet voldaan is aan de ontvankelijkheidsvoorwaarden.

Hierbij dient nog opgemerkt dat de plaats op het standaard medisch getuigschrift totaal onvoldoende is om de inhoud van de bijlagen er integraal op weer te geven zodat er geen andere mogelijkheid is dan te werken met bijlagen, temeer er een gedetailleerde beschrijving vereist is en bij al te beknoptheid ongetwijfeld zou opgemerkt worden dat er onvoldoende detaillering is.

De argumentatie dat er geen uitspraak is over de ernst is totaal verkeerdelijk gezien alle stukken die door verzoekers worden voorgelegd en alle reeds in het bezit zijn van verwerende partij.

En indien verwerende partij meende dat er bepaalde gegevens tekort waren, dan diende zij verzoekers desgevallend om bijkomende gegevens te vragen, eerder dan zomaar zonder enig onderzoek der bijlagen de vraag af te wijzen.

Het is duidelijk dat door verwerende partij een al te strikt formalisme wordt geëist en dient vastgesteld te worden in tal van dossiers dat nu de nieuwe wet van 29 december 2010 wordt gebruikt/misbruikt om op louter formele gronden de aanvraag niet te moeten onderzoeken, en er tevens geen bereidheid is tot effectief onderzoek indien er bepaalde onduidelijkheden zijn.

Dat de ratio legis informatievergaring betreft over een aantal essentieel geachte elementen, en door de verwijzing in het standaard medisch getuigschrift naar een aantal bijlagen waarin deze elementen zeer grondig worden uiteengezet, er voldaan wordt aan deze ratio legis.

Dat de afwijzing wegens onontvankelijkheid in het geval er in het standaard medisch getuigschrift verwezen wordt naar bijlagen waarin de aard en de ernst van de aandoening wordt geëxpliciteerd, totaal onevenredig is en het redelijkheidsbeginsel schendt.

Gezien er door verwerende partij nooit enig onderzoek is, hoewel het nu juist de bedoeling moet zijn alle nuttige elementen te onderzoeken is er manifeste schending van art. 9 TER VW en doordat verzoeker ook nooit enige vraag tot bijkomende informatie hebben gekregen ondanks het feit dat verwerende partij blijkbaar niet bereid was de bijlagen te onderzoeken bij het standaard medisch getuigschrift, de rechten van verdediging aan de orde.

Verzoekende partij bekwam nooit enige uitnodiging tot onderzoek of het voorleggen van bijkomende gegevens/stukken, hoewel deze uiteraard ten zeerste hun belang hebben bij de beoordeling van haar dossier en meer specifiek de aard en ernst van de aandoeningen, ervan uitgaande dat verwerende partij de bijlagen niet diende te onderzoeken (quod non).

Dit overdreven formalisme met totaal gebrek aan enig onderzoek der bijlagen of verzoek tot voorleggen van bijkomende stukken/gegevens heeft een beslissende invloed gehad op de uitkomst van de beslissing.

Bovendien is het zo dat in de eigenlijke aanvraag zelf, weze het verzoek dd. 16 mei 2011 expliciet vermeld wordt dat de aard en de ernst van de aandoening expliciet in het medisch getuigschrift zijn vermeld met verwijzing naar bijlagen.

Dus niet enkel in het medisch getuigschrift, ook in het verzoekschrift zelf is er duidelijk verwezen naar de bijlagen voor wat betreft de aard en de ernst van de aandoening."

3.2 In de nota met opmerkingen repliceert de verwerende partij dat verzoeker in de toelichting op het eerste middel volstrekt in gebreke blijft in te gaan op de aangevoerde schending van artikel 8 van het Europees Verdrag tot Bescherming van de Rechten van de Mens en de Fundamentele Vrijheden van 4 november 1950, BS 19 augustus 1955, err. BS 29 juni 1961 (hierna: EVRM). De verwerende partij stelt verder dat zij zich bij gebreke van een weergave in de toelichting op het middel van de wijze waarop de door verzoeker vermelde rechtsregel zou zijn geschonden niet met kennis van zaken kan verdedigen. Volgens de verwerende partij kan van haar bovendien niet worden verwacht in de algemene bewoordingen van verzoeker op zoek te gaan naar een toelichting betreffende de vermeende schending van artikel 8 van het EVRM. De verwerende partij betoogt dat het op basis van de gegeven toelichting volstrekt niet duidelijk is hoe artikel 8 van het EVRM volgens verzoeker door het nemen van de bestreden beslissing concreet is geschonden, zodat het middel om die reden als onontvankelijk dient te worden beschouwd.

In de mate waarin verzoeker een schending aanvoert van de rechten van verdediging, merkt de verwerende partij op dat de bestreden beslissing slechts een beoordeling inhoudt van de verblijfstoestand van verzoeker en van zijn aanvraag om desbetreffend een bepaalde beslissing te nemen. Volgens de verwerende partij geldt de hoorplicht bij deze vorm van bestuurlijke bevoegdheidsuitoefening niet. De verwerende partij laat dan ook gelden dat verzoekers bewering als zou hij nooit enige uitnodiging mogen hebben ontvangen teneinde mee te werken aan het onderzoek of bijkomende stukken voor te leggen niet kan worden aangenomen. Het is aan verzoeker zelf om voldoende stukken voor te leggen en niet aan de gemachtigde van de staatssecretaris voor Migratie- en asielbeleid om bijhorende stukken op te vragen als verzoeker in gebreke blijft.

De verwerende partij stelt vervolgens dat verzoekers aanvraag om machtiging tot verblijf op grond van artikel 9ter van de vreemdelingenwet onontvankelijk werd verklaard om reden dat het standaard medisch getuigschrift geen enkele uitspraak toont omtrent de graad van ernst van de ziekte. De verwerende partij benadrukt dienaangaande dat de graad van ernst van de aandoening conform artikel 9ter, § 1, vierde lid van de vreemdelingenwet in het medisch getuigschrift moet worden vermeld. Volgens de verwerende partij kan verzoeker niet ernstig betwisten dat het medisch attest uitsluitend de diagnose vermeldt, zonder de graad van ernst van de ziekte te specificeren.

In de mate waarin verzoeker opwerpt dat het standaard medisch getuigschrift en de bijlagen waarnaar wordt verwezen als een en ondeelbaar moeten worden beschouwd, laat de verwerende partij gelden dat verzoeker inderdaad naar meer uitvoerige medische rapporten kan verwijzen, zolang het medisch attest de vereiste gegevens bevat. Volgens de verwerende partij kan verzoeker er zich evenwel niet toe beperken te verwijzen naar documenten in bijlage, doch dient het medisch getuigschrift op minutieuze wijze te worden ingevuld. De *in casu* bestreden beslissing is met andere woorden te wijten aan verzoekers eigen onzorgvuldigheid.

Voor zover verzoeker aanvoert dat de voorziene ruimte te gering is om de inhoud van de bijlagen integraal weer te geven, wijst de verwerende partij erop dat nergens blijkt dat de inhoud van deze bijlagen integraal zou moeten worden overgenomen teneinde een ontvankelijke beslissing te bekomen. Volgens de verwerende partij is de bewering als zou de gemachtigde van de staatssecretaris in elk geval zou oordelen dat de gegeven beschrijving onvoldoende gedetailleerd is volstrekt niet ernstig, vermits verzoeker zelf niet de minste poging heeft ondernomen in gedetailleerde bewoordingen de graad van ernst van de aandoening duidelijk te maken in het standaard medisch getuigschrift.

De verwerende partij besluit dat de gemachtigde van de staatssecretaris op grond van de hem voorgelegde stukken terecht besliste om aan verzoeker het verblijf te weigeren. Volgens de verwerende partij handelde de gemachtigde daarbij geheel binnen de hem toebedeelde bevoegdheid en conform de ter zake relevante rechtsregels, het redelijkheids- en zorgvuldigheidsbeginsel inclusief.

3.3 In het eerste middel voert verzoeker onder meer de schending aan van het zorgvuldigheidsbeginsel. De Raad voor Vreemdelingenbetwistingen (hierna: de Raad) merkt dienaangaande op dat voormeld principe aan de gemachtigde van de staatssecretaris voor Migratie- en asielbeleid de verplichting oplegt zijn beslissingen op een zorgvuldige wijze voor te bereiden en te steunen op een correcte feitenfinding. Het respect voor het zorgvuldigheidsbeginsel houdt derhalve in dat de gemachtigde van de staatssecretaris bij het nemen van een beslissing moet steunen op alle gegevens van het dossier en op alle daarin vervatte dienstige stukken. De zorgvuldigheidsplicht bij de feitenfinding vereist dat het bestuur slechts na een behoorlijk onderzoek van de zaak en met kennis van alle relevante gegevens een beslissing mag nemen (RvS 23 februari 2004, nr.128.424).

Verzoeker heeft op 16 mei 2011 een aanvraag ingediend om machtiging tot verblijf op grond van artikel 9ter van de vreemdelingenwet. Deze bepaling luidt als volgt:

“§ 1. De in België verblijvende vreemdeling die zijn identiteit aantoonst overeenkomstig § 2 en die op zodanige wijze lijdt aan een ziekte dat deze ziekte een reëel risico inhoudt voor zijn leven of fysieke integriteit of een reëel risico inhoudt op een onmenselijke of vernederende behandeling wanneer er geen adequate behandeling is in zijn land van herkomst of het land waar hij verblijft, kan een machtiging tot verblijf in het Rijk aanvragen bij de minister of zijn gemachtigde.

De aanvraag moet per aangetekende brief worden ingediend bij de minister of zijn gemachtigde en bevat het adres van de effectieve verblijfplaats van de vreemdeling in België.

De vreemdeling maakt samen met de aanvraag alle nuttige inlichtingen over aangaande zijn ziekte en de mogelijkheden en de toegankelijkheid tot een adequate behandeling in zijn land van herkomst of in het land waar hij verblijft.

Hij maakt een standaard medisch getuigschrift over zoals voorzien door de Koning bij een besluit vastgesteld na overleg in de Ministerraad. Dit medisch getuigschrift vermeldt de ziekte, haar graad van ernst en de noodzakelijk geachte behandeling.

De beoordeling van het in het eerste lid vermelde risico, van de mogelijkheden van en van de toegankelijkheid tot behandeling in zijn land van herkomst of het land waar hij verblijft, en van de in het medisch getuigschrift vermelde ziekte, haar graad van ernst en de noodzakelijk geachte behandeling, gebeurt door een ambtenaar-geneesheer of een geneesheer aangeduid door de minister of zijn gemachtigde die daaromtrent een advies verschaft. Deze geneesheer kan, indien hij dit nodig acht, de vreemdeling onderzoeken en een bijkomend advies inwinnen van deskundigen.

§ 2. Bij zijn aanvraag toont de vreemdeling zijn identiteit voorzien in § 1, eerste lid, aan door middel van een identiteitsdocument of een bewijselement dat voldoet aan volgende voorwaarden:

1° het bevat de volledige naam, de geboorteplaats en -datum en de nationaliteit van betrokkene;

2° het is uitgereikt door de bevoegde overheid overeenkomstig de wet van 16 juli 2004 houdende het Wetboek van internationaal privaatrecht of de internationale overeenkomsten betreffende dezelfde materie;

3° het laat toe een fysieke band vast te stellen tussen de titularis en de betrokkene;

4° het is niet opgesteld op basis van loutere verklaringen van de betrokkene.

De vreemdeling kan eveneens zijn identiteit aantonen door verschillende bewijselementen die, samen genomen, de constitutieve elementen van de identiteit bepaald in het eerste lid, 1°, bevatten op voorwaarde dat elk bewijselement minstens voldoet aan de voorwaarden voorzien in het eerste lid, 2° en 4°, en minstens één van de elementen voldoet aan de voorwaarde voorzien in het eerste lid, 3°. De verplichting om zijn identiteit aan te tonen is niet van toepassing op de asielzoeker wiens asielaanvraag niet definitief werd afgewezen of die tegen deze beslissing een overeenkomstig artikel 20 van de wetten op de Raad van State, gecoördineerd op 12 januari 1973, toelaatbaar cassatieberoep heeft ingediend en dit tot op het ogenblik waarop een verwerpingsarrest inzake het toegelaten beroep is uitgesproken. De vreemdeling die van deze vrijstelling geniet, toont dit uitdrukkelijk aan in de aanvraag.

§ 3. De gemachtigde van de minister verklaart de aanvraag onontvankelijk :

1° indien de vreemdeling zijn aanvraag niet indient per aangetekende brief bij de minister of zijn gemachtigde of wanneer de aanvraag niet het adres van de effectieve verblijfplaats in België bevat;

2° indien, in de aanvraag, de vreemdeling zijn identiteit niet aantoonst op de wijze bepaald in § 2 of wanneer de aanvraag het bewijs voorzien in § 2, derde lid, niet bevat;

3° indien het standaard medisch getuigschrift niet wordt voorgelegd bij de aanvraag of indien het standaard medisch getuigschrift niet beantwoordt aan de voorwaarden voorzien in § 1, vierde lid;

4° in de gevallen bepaald in artikel 9bis, § 2, 1° tot 3°, of wanneer de ingeroepen elementen ter ondersteuning van de aanvraag tot machtiging tot verblijf in het Rijk reeds werden ingeroepen in het kader van een vorige aanvraag tot het bekomen van een machtiging tot verblijf in het Rijk op grond van de huidige bepaling.

§ 4. De vreemdeling wordt uitgesloten van het voordeel van deze bepaling, wanneer de minister of zijn gemachtigde van oordeel is dat er ernstige redenen zijn om aan te nemen dat de betrokkene handelingen gepleegd heeft bedoeld in artikel 55/4.

§ 5. De in § 1, vijfde lid, vermelde deskundigen worden benoemd door de Koning bij een besluit vastgesteld na overleg in de Ministerraad.

De Koning stelt de procedureregels vast bij een besluit vastgesteld na overleg in de Ministerraad en bepaalt eveneens de wijze van bezoldiging van de in het eerste lid vermelde deskundigen.

§ 6. Artikel 458 van het Strafwetboek is van toepassing op de gemachtigde van de minister en de leden van zijn dienst, wat betreft de medische gegevens waarvan zij in de uitoefening van hun ambt kennis krijgen."

In de bestreden beslissing wordt overwogen dat het door verzoeker overgemaakte standaard medisch getuigschrift niet beantwoordt aan de voorwaarden voorzien in artikel 9ter, § 1, vierde lid van de vreemdelingenwet: het vermeldt niet de graad van ernst van de ziekte.

In het middel betoogt verzoeker dat in het door hem voorgelegde medisch attest wordt verwezen naar drie geneeskundige verslagen waarin een gedetailleerde beschrijving wordt gegeven van de aard en de ernst van de aandoening. Volgens verzoeker vereist het zorgvuldigheidsbeginsel dat deze bijlagen op hun inhoud worden gecontroleerd. De uitdrukkelijke verwijzing in het standaard medisch getuigschrift naar verschillende rapporten in bijlage heeft immers tot gevolg dat deze geneeskundige verslagen als een integraal onderdeel van het medisch getuigschrift dienen te worden beschouwd. De argumentatie

als zou er geen uitspraak zijn gedaan over de aard en de ernst van de ziekte is dan ook niet correct. Verzoeker laat verder gelden dat het standaard medisch getuigschrift onvoldoende ruimte biedt om de inhoud van de geneeskundige verslagen volledig weer te geven. Gelet op het feit dat een gedetailleerde beschrijving van de aard en de ernst van de aandoening is vereist, bestaat er volgens verzoeker zodoende geen andere mogelijkheid dan te werken met bijlagen. Zonder bijkomend onderzoek naar deze bijlagen kon de verwerende partij derhalve niet stellen dat niet is voldaan aan de ontvankelijkheidsvoorwaarden voorzien in artikel 9ter van de vreemdelingenwet.

Uit de hierboven weergegeven bewoordingen van artikel 9ter van de vreemdelingenwet blijkt dat het standaard medisch getuigschrift drie zaken dient te vermelden: de ziekte, haar graad van ernst en de noodzakelijk geachte behandeling. In de voorbereidende werkzaamheden van de wet van 29 december 2010 houdende diverse bepalingen wordt hierover het volgende opgemerkt: *“Door daarnaast meer precieze eisen te stellen van de informatieve pertinentie van het medisch getuigschrift dat moet worden voorgelegd, wordt de procedure duidelijker gekaderd. Zo zal er een standaard medisch getuigschrift worden voorzien via een koninklijk besluit, vastgesteld na overleg in de Ministerraad. Het medisch getuigschrift dient in elk geval zowel de ziekte, haar graad van ernst als de noodzakelijk geachte behandeling te vermelden, gezien de beoordeling van deze drie gegevens noodzakelijk is wil men de finaliteit van de procedure eerbiedigen. Daarnaast zal o.m. ook expliciet worden vereist dat de betrokkene alle nuttige inlichtingen overmaakt. De aanvraag zal onontvankelijk worden verklaard wanneer de vreemdeling de indieningsprocedure niet volgt (aanvraag via aangetekende brief), wanneer hij niet voldoet aan de verplichting tot identificatie, of wanneer het medisch getuigschrift niet beantwoordt aan de gestelde voorwaarden.”* (Wetsontwerp houdende diverse bepalingen (I), Parl.St. Kamer 2010-2011, nr. 0771/001, 147).

Uit het standaard medisch getuigschrift d.d. 14 mei 2011 dat verzoeker voorlegde bij zijn aanvraag om machtiging tot verblijf om medische redenen van 16 mei 2011 blijkt dat het volgende werd vermeld: *“Diagnose: gedetailleerde beschrijving van de aard en de ernst van de aandoeningen op basis waarvan de aanvraag om machtiging tot verblijf op grond van artikel 9ter wordt ingediend. Het is in het belang van de patiënt dat voor elke pathologie stukken ter staving worden voorgelegd (bv. specialistisch verslag). Linker ventrikelhypertrofie – systolische arteriële hypertensie – aortakleplek 1-2/4 – cfr. verslagen cardiologie met echocardiografie en CT aorta.”*

De geneeskundige verslagen waarnaar in het medisch getuigschrift wordt verwezen, betreffen in de eerste plaats een rapport van een CT-scan d.d. 10 mei 2011 gericht aan dokter D. G. waarin wordt opgemerkt dat *“L'examen réalisé démontre une aorte bien injectée. On note un élargissement de l'aorte ascendante à environ 30mm. La crosse mesure 15mm. En aval de la sous-clavière, le segment le plus petit mesure environ 10,7mm. L'aorte descendante thoracique mesure environ 15mm. Les artères pulmonaires sont normales. On note des artères mammaires internes de gros calibre ainsi que des collatérales intercostales. Il s'agit donc d'une sténose probablement résiduelle sur le site de coarctation. A noter que la paroi de l'aorte à l'endroit de la coarctation est partiellement calcifiée.”* en wordt besloten dat *“Sténose résiduelle probable sur un site de coarctation déjà traitée avec calcification pariétale et rétrécissement modéré. Un gradient de pression existe probablement vu les collatérales intercostales et le calibre des mammaires internes. Un avis cardio est souhaité.”* In dit medisch attest wordt dus het resultaat van het onderzoek van de CT-scan weergegeven waarin de vaststellingen gedaan tijdens dit onderzoek worden beschreven en waarin erop gewezen wordt dat er een stenose is, wellicht resterend en dat de aorta gedeeltelijk verkalkt is. In de conclusie wordt er tevens op gewezen dat er waarschijnlijk een mate van druk bestaat en dat een cardiologisch advies gewenst is.

In het medisch attest wordt tevens verwezen naar de resultaten van een echocardiografie d.d. 7 april 2011 waarin het volgende wordt gesteld: *“Bel aspect de la crosse dans laquelle on capte un gdt de 40 mmHg – Bicuspidie aortique avec fuite 1-2/4 – Hypertrophie VG légère.”*

De Raad stelt *in casu* vast dat het door verzoeker bij zijn aanvraag om machtiging tot verblijf gevoegde medisch attest werd opgesteld conform het standaard medisch getuigschrift vereist door artikel 9ter van de vreemdelingenwet en gepubliceerd als bijlage bij het koninklijk besluit van 24 januari 2011 tot wijziging van het koninklijk besluit van 17 mei 2007 tot vaststelling van de uitvoeringsmodaliteiten van de wet van 15 september 2006 tot wijziging van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen (hierna: koninklijk besluit van 24 januari 2011). Dit gegeven wordt door de verwerende partij trouwens niet betwist. In de mate waarin de verwerende partij evenwel opwerpt dat de verwijzing in het medisch getuigschrift naar verschillende bijgevoegde geneeskundige verslagen allerminst volstaat om de aanvraag om machtiging

tot verblijf op grond van artikel 9ter van de vreemdelingenwet ontvankelijk te verklaren nu vaststaat dat de vereiste gegevens niet terug te vinden zijn in het medisch attest zelf, merkt de Raad op dat de verwerende partij geen rekening heeft gehouden met de door verzoeker aangevoerde rapporten. In de bestreden beslissing wordt louter gesteld dat "[h]et standaard medisch getuigschrift dd 14.05.2011 geen enkele uitspraak [toont] omtrent de graad van ernst van de ziekte". De Raad laat gelden dat het standaard medisch getuigschrift dat verzoeker bij zijn aanvraag om machtiging tot verblijf heeft voorgelegd uitdrukkelijk verwijst naar de verslagen cardiologie met echocardiografie en CT aorta en dat deze werden bijgevoegd. Daardoor bevat het standaard medisch attest al de door artikel 9ter van de vreemdelingenwet noodzakelijk geachte vermeldingen, zo ook de graad van ernst van de aandoening. Het feit dat deze informatie zich in bepaalde bijlagen bij het medisch getuigschrift bevindt waarnaar in het standaard medisch attest uitdrukkelijk wordt verwezen, doet hieraan geen afbreuk.

De schending van het zorgvuldigheidsbeginsel wordt aannemelijk gemaakt, nu de verwerende partij geen rekening heeft gehouden met de medische gegevens opgenomen in verschillende in bijlage toegevoegde geneeskundige verslagen waarnaar in het medisch attest uitdrukkelijk wordt verwezen.

Dit onderdeel van het eerste middel is gegrond.

Aangezien de eventuele gegrondheid van de andere onderdelen van het middel alsook van het tweede middel niet tot een ruimere vernietiging kan leiden, dienen deze niet te worden onderzocht (RvS 18 december 1990, nr. 36.050; RvS 24 oktober 2002, nr. 111.881).

4. Korte debatten

De verzoekende partij heeft een gegrond middel aangevoerd dat leidt tot de nietigverklaring van de bestreden beslissing. Er is grond om toepassing te maken van artikel 36 van het koninklijk besluit van 21 december 2006 houdende de rechtspleging voor de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen. De vordering tot schorsing, als accessorium van het beroep tot nietigverklaring, is zonder voorwerp. Er dient derhalve geen uitspraak gedaan te worden over de exceptie van onontvankelijkheid van de vordering tot schorsing, opgeworpen door de verwerende partij.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Artikel 1

De beslissing van de gemachtigde van de staatssecretaris voor Migratie- en asielbeleid van 14 juni 2011 waarbij de aanvraag om machtiging tot verblijf op basis van artikel 9ter van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen onontvankelijk wordt verklaard, wordt vernietigd.

Artikel 2

De vordering tot schorsing is zonder voorwerp.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op achtentwintig november tweeduizend en elf door:

mevr. A. DE SMET,

wnd. voorzitter, rechter in vreemdelingenzaken,

dhr. M. DENYS,

griffier.

De griffier,

De voorzitter,

M. DENYS

A. DE SMET